

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

ชาติจะจม ท้องจะแตก

ก่อนจึงหัน

พระมากรรมฐานวัดป่าบ้านตาดนี้ เวลาเข้ามานี้อาจจะเดินเข้ามาก็ได้ แต่เวลาออกไปนี่มันจะคอยเกาะพวกประชาชนเขาออกไป พระมาเที่ยวกรรมฐานวัดป่าบ้านตาดนี้ ออกไปก็ความยุ่งยากวุ่นวายให้แก่ประชาชนไม่น้อยนะ ออกไปแล้วเกาะรถคันนั้นไป เกาะรถคันนี้ไป เวลามาดูจะมีแข่งมีขาบ้าง เวลาออกไปนี่ขาด่วนหมดนะ นี่ก็ความยุ่งยากวุ่นวายให้ทั้งทางวัด ทางประชาชนด้วย เป็นมานานนะเราเคยเดือนเสมอ นี่ไม่ได้เดือนนานแล้ว เป็นมาตลอดนะ นี่ละเรื่องยุ่งของพระกรรมฐาน ยุ่งจริง ๆ ตรงนี้กรรมฐานขุนนาง กรรมฐานชาดวัน

พระพุทธรูปเจ้าท่านเป็นยังไง ชาพระพุทธรูปเจ้า ชาพระสาวกท่านเป็นยังไง เหมือนเขาเราไหม ชาพระพุทธรูปเจ้าก้าวเข้าไปในป่าในเขา ไม่เห็นค่านึงค่านวนถึงรถถึงรา ชาของเราทำไมถึงยุ่งกับเรื่องรถเรื่องราเรื่องกรรมฐานขุนนางเอานักหนาเนี่ยวะ มันเข้ากันได้ไหมกับศาสนาพระพุทธรูปเจ้า กับศาสนาขุนนางที่กิเลสเป็นผู้ควบคุม ปีบหัวพระศาสนา พระเถระอยู่เวลานี้ จะเป็นอะไร ถ้าไม่ใช่กิเลสบีบหัวมันอยู่ มันมองดูบ้างไหม หรือมีแต่ความฟุ้งเพื่อห่อหุ้ม ทนสมัย เป็นกรรมฐานจรวดดาวเที่ยวตลอดไปเหอ โอ๊ย เราสลดสังเวชจริง ๆ นะ มองไปแพล็บ ๆ นี่มันโดนจนกระทั่งลูกตาจะแตกโน่นนะ วันหนึ่ง ๆ ทนเอานะ นาน ๆ ออกทีหนึ่ง นาน ๆ แผลเสียทีหนึ่ง ไม่งั้นมันจะตาย แล้วจะเนาพะจริง ๆ

พระเถระนี้ โห หูหราฟูฟ่า ภูมิโจนะได้ไปเที่ยวกรรมฐาน เข้าไปวัดป่าบ้านตาดไปหาหลวงตาบัว ออกไปนี่ก็หูเลย มันอาจจะเป็นเพราะหลวงตาบัวพาไปก็หูก็ได้ เราก็ก็นั่นตัวของเรา ลูกศิษย์ลูกหาหรือพระกรรมฐานที่มาทั้งหลาย จึงมีแต่กรรมฐานโก้ ๆ หู ๆ ฟู ๆ ฟ่า ๆ มองดูนูนขึ้นจรวดดาวเทียม ฝ่าเท้ากับหัวตอมันอยู่ติดกันนั่นมันโดนเอา ๆ มันไม่ดู นั่นละคือกิเลสอยู่ตรงนั้น

หลังจึงหัน

ถวายใบปวารณาคะ(เอามาก็ล้านถวายหลวงตา)

อะไร

(หนูถามว่าเอามาก็ล้านถวายหลวงตา)

เอามาแต่หัวล้านว่าจันซี่ ก็ล้านเงินอย่าไปถาม ถ้าที่ล้านหัวคนนั้น มันมองดูที่ไหนมันมองตรงนี่ก่อน เพราะตรงนี่ไม่มีผม ต้องมองดูที่นี้ เรียกว่าล้าน พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกถึงหลวงปู่มั่น ที่เรามุ่งมั่นไปหาท่านเพราะสงสัยเรื่องมรรคผลนิพพาน ความมุ่ง

ต่อมรรคผลนิพพานเต็มหัวใจ แต่ก็ยังมีอีกแยกหนึ่งที่ทำให้ความมุ่งมั่นนี้เบาไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย คืออยากจะให้ท่านผู้ใดมาชี้แจงว่า มรรคผลนิพพานยังมีอยู่โดยสมบูรณ์เท่านั้นละเราจะเอาตายเข้าว่าเลย ความหมายว่าจันะ จะลงจุดนี้

พอเข้าไปปั๊บบ ไปกลางคืน เดินชุ่มซำม ๆ เข้าไปในป่า เขาก็บอกว่าให้ไปทางนี้ ๆ ทางพอหลวมคน เพราะท่านเพิ่งเริ่มไปพักที่วัดบ้านโคกใหม่ ๆ เขายังไม่ได้ทำทางกว้าง ๆ ออกไป เขาก็บอก ทางนี้ละ ให้ไปทางเส้นนี้ แคบ ๆ ก็ตามเถอะ ทางนี้จะตรงเข้าที่วัดที่ท่านอยู่เลย เราก็ก็นั่งไป พอไป กลางคืนนี้แต่มีเดือนหงายหน่อย หงายก็ตามแต่ไม่ชัดเจน พอเข้าไปก็ดูนั่นดูนี่ เอ้ ถ้าว่า นี่เป็นศาลาที่ท่านพักนะที่เราเดินชุ่มซำม ๆ เข้าไป ศาลาเล็ก ๆ ถ้าว่าเป็นกุฎก็ใหญ่ไปหน่อย ถ้าเป็นศาลาก็จะเล็กไปสักหน่อย นี่หมายถึงวงกรรมฐาน ท่านเดินจงกรมมาเย็นอยู่ข้าง ๆ นี้ เราไปกลางคืน สะพายบาตรพระรุงพะรัง ยังไม่ได้ปลงบาตรนะ เดินเช่อซ่า ๆ เข้าไป

กำลังพิจารณาถึงเรื่องศาลาหลังที่ท่านพัก ท่านกั้นห้องอยู่นั้น เรากำลัง...ถ้าว่าเป็นศาลากรรมฐานก็รู้สึกจะเล็กไปสักนิดหนึ่ง ว่าอย่างนั้นนะ เพราะเป็นที่อยู่ของหลวงปู่มั่นนี่นะ ถือเอาจุดสำคัญ เรียกว่าควรใหญ่กว่านี้สักหน่อย กำลังคำนึงคำนวณพิจารณาอยู่ ใครมานี่ท่านว่า นี่เย็นอยู่นี่ ท่านเดินจงกรมอยู่นั้น กลางคืน เราก็ก็นั่งชุ่มซำม ๆ เข้าไป กลางคืนเหมือนกัน ใครมานี่นะ ทางนี้ก็ว่า กระทบ นี่ตอนจะแผดใหญ่นะ พอว่ากระทบ อันผม ๆ นี่ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มี ขึ้นอย่างตั้งเลยนะ อันว่าผม ๆ นี่ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผม ตรงที่มันไม่ล้าน เอา แยังชินะ คนหัวล้านมันก็มีผมตรงที่มันไม่ล้าน ตรงนั้นก็คือมีผมใช้ไหม ตรงที่มันไม่ล้าน เอ้า แยังช

เราจับขนาดนั้นนะท่านพูด พอว่าอย่างนั้นเราก็ก็นั่งเปลี่ยนใหม่ กระทบชื่อพระมหาบัว เออ ก็ว่าอย่างนั้นชี่ นี่ผม ๆ ๆ ขึ้นใส่เลย แหย่เลย ตั้งแต่เด็กมันก็มีผม เอาอีกแหละ นี่แทนที่จะเป็นผลลบ โถ เป็นผลบวกเต็มหัวใจเลยนะ ทุกบาททุกบาทที่ท่านพูดเราพิจารณาหาที่แย้งไม่ได้เลย คิดดูตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผมตรงที่มันไม่ล้าน เอ้า แยังชชี่นะ ก็ตรงไม่ล้านมันมีผมใช้ไหม พอเราว่า กระทบชื่อมหาบัว เออ ว่าอย่างนั้นชี่ นี่ผม ๆ ๆ ท่านแหย่เอา ตั้งแต่เด็กมันก็มีผม เอาอีกแหละ เด็กมันก็มีผมจริง ๆ ใช้ไหม ตามขนาดนั้นนะเราตาม จึงไม่ลืม

วันนี้คนไม่ค่อยมากเท่าไรนะ ธรรมดา โห้ย เต็มไปหมดเลย วันนี้คนไม่ค่อยมากเท่าไร ธรรมตามาก..คน มากทุกวัน เทศน์ทุกวัน วันนี้คงจะไม่เทศน์อะไรมาก เห็น้อยแล้ว อ่านนั้นอ่านนี้ไปแล้วก็พอดีกับเวล่ำเวลากำลังวังชาไปแล้วแหละ

ทองคำอ่านทุกวัน ๆ วันนี้ไม่ยักอ่าน เรามองดูนี้แล้วไม่ยักอ่าน คือมันขายตั้งแต่หัวหน้าลงไป ทั่วประเทศไทยคน ๖๒ กว่าล้านคน นี่ฟังชี่ สรุปทองคำและ

ดอลลาร์วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๔๓ ทองคำได้ขีดไปเลย ศูนย์ ไม่มีเมื่อวานนี้ ทองคำนี้ ขีด คน ๖๒ ล้านคนทองคำสตางค์หนึ่งไม่ได้เลยนี้เสียหน้าขายหน้าขนาดไหน คน ๖๒ ล้านคน หลวงตาบัวเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายฟังซิ หมดตัวเลยนะเมื่อวานนี้ ขีดเส้นไปเลย ดอลลาร์ได้ ๑๒ ดอลลาร์ จบแล้วตอนนี้ สรุปลงเป็นวัน ๆ

ที่นี้เวลาสรุปทั้งหมด ทองคำที่ต้องการจะมอบเข้าคลังหลวงเวลานี้ ๔ พันกิโล ที่มอบและฝากไว้แล้ว ๒ รายการเวลานี้ จำนวนทองคำ ๒,๒๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากฝากและมอบแล้วนั้นแต่ยังไม่ได้หลอมเวลานี้ได้ ๒๐๕ กิโล ๑๗ บาท ๔ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดทั้งหลอมแล้วและยังไม่หลอมได้ทองคำ ๒,๒๖๗ กิโลครึ่ง ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑,๗๓๒ กิโลครึ่งจะครบจำนวน ๔ พันกิโล นี้ได้อ่านทุกวัน ๆ เพื่อเตือนพี่น้องทั้งหลาย อย่างอนใจนะ

เราพูดจริง ๆ เราเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายไม่ได้นอนใจเลย ดูซิทุกสิ่งทุกอย่าง กิริยาท่าทางที่แสดงออกมา ด้วยน้ำใจทั้งนั้นนะ น้ำใจเมตตาไม่ใช่น้ำใจธรรมดา เราอดจากหัวใจเราด้วย..เมตตาที่ดี ไม่ไปหาถอดเอาตามคัมภีร์ ออกจากหัวใจที่เป็นในหัวใจ เราจริง ๆ เพราะฉะนั้นกิริยาท่าทางที่ออกทุกสิ่งทุกอย่างจึงเต็มเม็ดเต็มหน่วย ด้วยอำนาจแห่งความเมตตาแล้ว ๆ จึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ที่ออกทางที่วินั้น อย่าตัด บอกตรง ๆ เลย

กิริยาท่าทางสัมผัสเสียงทุกอย่างที่แสดงออกในทางที่วินั้น กรุณาอย่าตัด นี่คือธรรม ออกสนาม พี่น้องทั้งหลายยังไม่เคยเห็น ตั้งแต่ตั้งเมืองไทยเรามายังไม่เคยเห็น ให้ดูเสีย บอกได้เลยนะ นี่ธรรมออกสนามที่อยู่บนทีวี กิริยาท่าทางซึ่งข้งตั้งตั้งนี้ถ้าเป็นกิเลสออกสนามแล้วโลกพินาศเลย แต่ธรรมออกสนามเป็นน้ำดับไฟ ทำโลกให้มีความร่มเย็น เป็นสุข ความหมายว่านั้น เพราะฉะนั้นจึงอย่าตัด กิริยาอันนี้เป็นกิริยาของธรรมออกสนามแล้ว ๆ กิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มีแทรกเลย จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ดู

นั่นละกิริยาเหล่านั้นนอกจากหัวใจแล้ว ๆ นี่ก็บอกตรง ๆ เลยไม่มีกิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทรายติดหัวใจเราเลย เปิดป้าง ๆ ขนาดนี้แล้ว ด้วยอำนาจแห่งความเมตตาพี่น้องทั้งหลาย เราจึงได้แสดงออกเต็มเม็ดเต็มหน่วย กิริยาของโลกโลกเห็นทั่วไป กิริยาที่เป็นพิษเป็นภัยนั้นตัวพิษตัวภัยออกมาแล้ว ออกมาพร้อมแล้ว

แต่กิริยาของธรรมนี้ เพราะเป็นเครื่องมืออันเดียวกัน ร่างกายของเราเป็นเครื่องมือของทั้งทางกิเลสและทางธรรม ทางกิเลสถ้ามันพาออกแล้วโลกพินาศ ถ้าทางธรรมพาออก เป็นเครื่องมืออันเดียวกัน ใช้อย่างเดียวกัน พลังอย่างเดียวกัน แต่อันหนึ่งเป็นพลังของธรรม อันหนึ่งเป็นพลังของกิเลส ที่นี้เวลาพลังของธรรมออกซึ่งข้งตั้งตั้งแบบ

เดียวกัน แต่รสชาติ คือรสแห่งธรรมกับรสกิเลสต่างกัน รสกิเลสเป็นฟินเป็นไฟ รสแห่งธรรมเป็นน้ำดับไฟ ต่างกันเท่านั้น

จึงได้ประกาศมาตั้งแต่ต้นเลยว่า ใครอย่าตัดนะกิริยาทำทางที่ออกในที่วิ้น นั้น คือกิริยาแห่งธรรมออกสนามนะ เรบอกอย่างนี้เลย ก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ใครออกอย่างนี้ไม่เคยมี เราตั้งแต่เกิดมาเราก็ไม่เคยมี ฟังมามีตอนที่ออกสนามเพื่อช่วยชาติ บ้านเมืองขึ้นจากความยากจนนั่นเอง จึงได้แสดงเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกอย่างนั้นแหละ นี้ก็พูดถึงทองคำเมื่อวานวันที่ ๒๒ ได้ทองคำศูนย์ไปเลยนี้ โอ้โฮ มันเป็นอย่างนี้ พิจารณาซิ ทุกคน แล้วดอลลาร์ได้ ๑๒ ดอลลาร์ มันเสียหน้าชาติไทยเรานะ วันทั้งวันทองคำไม่ได้สักสตางค์เลยนี้มันพิลึกกึกก็อกเกินไป

เดือนตลอดมา ๆ เวลานี้จะพินพิน้องทั้งหลาย อุ่มชาติไทยของเราขึ้นจากความล่มจม ให้มีความสงบร่มเย็น แน่นหนามั่นคงขึ้นไปโดยลำดับ ด้วยความอุตสาหะพยายามของเราทุกคน เพราะฉะนั้นการฟังฟังให้ถึงใจทุกคนนะ ผู้ประกาศ-ประกาศ ออกมาด้วยความถึงใจ ไม่ใช่ประกาศแบบลอย ๆ นะ ธรรมพระพุทธรเจ้าไม่ใช่ธรรมลอย ๆ เอาจริงเอาจังทุกอย่าง ธรรมพระพุทธรเจ้าไปที่ไหนหรือพินที่นั่น ๆ สงบร่มเย็นที่นั่น กิเลสไปที่ไหนเหล็กที่นั่น ๆ ต่างกันอย่างนี้นะ นี้ละกิเลสกับธรรมเป็นคู่แข่งกัน ตลอดมาก็กับก็กลับแล้ว

เวลานี้ชาติไทยของเราจะล่มจมเพราะอะไร เพราะกิเลสเห็นไหม เรื่องกิเลสไม่มีคำว่าเมืองพอ มีเท่าไรกินหมด ๆ กลืนหมด ๆ สุดท้ายคนทั้งชาติจะเป็นอาหารอันอร่อยโอชะรส เลี้ยงโตะกันสองสามโตะเท่านั้น หมดคนประเทศไทย นี่อำนาจของกิเลส มันพอเมื่อไร คนทั้งชาติไม่พอกินมันนะ นี้ละกิเลส เรื่องธรรมะนี้ ชาติจะจมแล้วด้วยอำนาจแห่งกินมาก ๆ นี้นะ ท้องมันจะแตกแล้วนะ ไปตีพุงมันออก เข้าใจไหม

ให้ประหยัดมัธยัสถ์ อย่าลืมนื้อลืมตัว แต่นี้ต่อไปให้รู้บุญรู้บาปรู้ผิดรู้ถูก มนุษย์ฉลาดกว่าสัตว์ทำไมจึงเรียนวิชาสู้สัตว์ไม่ได้ สัตว์เขายังรู้เขาผิดเขาถูก เช่น หมาทะเลาะกันจะกัดกันอย่างนี้ พอเจ้าของแะเท่านั้นมันวิ่งหนีเลยมันกลัว ตัวนั้นผิดตัวนี้ผิดมันรู้นะหมายังดีกว่าคน คนนี้เป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งเร็วกว่าหมา ไม่รู้จักผิดจักถูกอะไรเลย กินเท่าไรกินไม่หยุดไม่ถอย หน้าด้านไม่มีอะไรเกินพวกผู้ใหญ่ที่หน้าด้านที่สุดนี้ละ ยิ่งเป็นผู้ปกครองบ้านเมืองแล้วหน้าด้านที่สุดของจอมชาติบ้านเมืองของเรา เฉพาะเมืองไทยถ้าใครเป็นผู้ใหญ่แบบนี้แล้ว พวกนี้เร็วกว่าหมา หมาไม่ได้กินคนทั้งชาติ พวกนี้กินคนทั้งชาติได้สบาย ๆ ยังจะกินอีกอยู่นะ ถ้าไม่เอาความจริงหรือศาสนาเข้าไปตีปากมันไว้ แล้วหมดจริง ๆ นะ

ศาสนาเท่านั้นที่จะต้านทานสิ่งเลวร้ายทั้งหลาย พระพุทธเจ้าเคยต้านทานมาแล้ว
กิเลสเต็มพระทัยฟาดขาดสะบั้นลงไป เป็นศาสดาเอกของโลก ทำความร่มเย็นแก่โลก
มานานเท่าไร นี่ก็ธรรมเพื่อจะให้ความร่มเย็นแก่โลก รื้อฟื้นโลกขึ้นมาให้เป็นความสงบ
สุขร่มเย็น จึงพยายามตะเกียกตะกาย ทองคำเมื่อวานนี้ไม่มีอะไรเลย ได้ศุภญ์ ๆ ถึง
โมโหมากนะหลวงตาบัว ถ้าธรรมดาแล้วฆ่าคนได้นะ แต่เราไม่ได้บัวฆ่าคนเราไม่
ฆ่า เราโมโหเฉย ๆ เข้าใจไหม เอาละพอ

เป็นยังงัยหมอวิยะดาฟังนะ

เห็นธรรมอยู่ค่ะ หลวงตาถวายสิ่งหนึ่ง

เราพูดเฉย ๆ นะ ไม่เอา ก็เราพูดเฉย ๆ มันต้องขูบ้างซี ไม่เอา ก็เราพูดขูเฉย ๆ
เหลือแค่นี้หลวงตา

เราจะเอาเท่าไร เอามากกว่านี้ก็ได้อ้อ เอากับลูกศิษย์คนนี้แหละ แต่เวลานี้ยังไม่เอา
ให้เอากลับคืน เข้าใจหรือเปล่าละ มากวนโมโหอีกแล้ว

หลวงตาถวายปัจจัย ภรรยาอยู่ประสานมิตรกับอ.บังอร

เออบังอรหรือ เออดี บังอรก็ลูกศิษย์วัดนี้แหละ ไปเทศน์ที่ประสานมิตร มาว่า
เราๆ ยังไม่ลืมนะ พอออกมาก็มาเจอ อ.บังอร เพราะแกระอยู่ปากทางประตูที่จะออก
มานั่งคุกเข่าอยู่นั้น แล้วเป็นยังงัยฟังเทศน์วันนี้ วันนี้ไม่มันแก้ว วันนี้ไม่มัน เพราะแกระ
เคยฟังเทศน์เรามากต่อมากแล้ว ที่นี้ไปเทศน์ที่ประสานมิตร พอออกมาแล้วเป็นง
ละฟังเทศน์วันนี้ วันนี้ไม่มัน เทศน์ไม่มัน เอาละฟังนี้ก่อนนะ มันแกระหม้อใหญ่หลายลิ้น
หลายปากหลายท้อง รสชาติจึงต้องมีแปลกๆ ต่างๆ กัน ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เวลาจะ
ฟังรสชาติให้มันกว่านี้ คอยฟังตอนที่ว่าแกระหม้อเล็กนะ พอว่างั้นเราก็ดูผ่านมา วันนี้
ไม่มัน แก้วงั้นนะ เพราะแกระเคยฟังเทศน์มานี้พอแล้วนี่นะ

ไปเทศน์ที่นั่นไปเทศน์ส่วนรวม หลายลิ้นหลายปาก ทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่คนเฒ่าคน
แก่ อธิพาลก็มีจะตีแรงๆ มันก็จะถูกหัวเด็ก จะถูกหัวคนแก่ อธิพาลมันก็เลยหลบ
ซ่อนอยู่ข้างหลังเด็ก มันตีไม่ถนัดเข้าใจไหม เรียกว่าแกระหม้อใหญ่ เรายังไม่ลืมนะ วันนี้ไม่
มันว่างั้นเลยนะ ที่นี้ไปเทศน์ที่วัดอโศกฯ พอไปเทศน์วัดอโศกฯ มาแล้ว เป็นยังงัยวันนี้ ยก
นิ้วเลย วันนั้นมีพระมาก มีพระมากตรงไหนพระปฏิบัตินะ เทศน์ต้องเด็ดโดยลำดับลำ
ดา ยังมีผู้มุ่งมั่นต่ออรรถต่อธรรมมากเท่าไร พูดจริง ๆ ธรรมะนี้จะออกเองบอกแล้วนี่นะ
บอกตรง ๆ เลยเราพูดไม่สะทกสะท้านเลย สามแดนโลกธาตุเท่ากับถึงขยะ ฟังซินะ แล้ว
ธรรมเทศนาอันนี้มันจะอัดจะอันมาจากที่ไหน ถ้าสมควรจะแสดงออกมากน้อยแล้วจะ
ออก ทันที่ ๆ ไม่มีคำว่าอัดว่าอัน

ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรมดาแล้ว นั้นละธรรมแท้เป็นอย่างนั้น ธรรมใน คัมภีร์ไบเบิลนี้จะเล่มหนาขนาดไหน เราจะอ่านได้เป็นทาง ๆ ที่เราผ่านไป นอกนั้นเราไม่รู้ เต็มอยู่ในคัมภีร์ก็จริง แต่เรื่องธรรมะซึ่งเป็นของจริง ที่แตกกระจายออกเป็นธรรม ทั้งแท่งแล้วกระจายไปหมดเลย นี่ธรรมพระพุทธเจ้าที่ทรงไว้และสาวกทั้งหลายทรงไว้ ทรงธรรมประเภทนี้ทั้งนั้น มาสอนโลกจึงกว้างขวางลึกซึ้งครอบคลุมโลกธาตุ คัมภีร์นั้น คัมภีร์นี้ โอ๊ย อย่าเอามาพูดว่านั่นเลย นี่มันสองกัณฑ์แล้ว เอาละเท่านั้นก่อน

ที่ว่าทองคำ ดอลลาร์ได้ศูนย์ ๆ เราชู้ นั่นคือว่าปลุกใจประชาชนธรรมดา ๆ เข้าใจ โหม ก็ให้มาทุกวัน ๆ ให้อยู่แล้วมันก็มีพักเครื่องติดเครื่องเร่งเครื่อง เป็นธรรมดา แต่ เวลาจะชู้เหล่านี้เปิดออกหมด มีแต่จ้อใหญ่เลยเข้าใจโหม มันก็ต้องมีหลายวรรคหลาย ตอนขึ้นนี่จะให้พระนะ

วันนี้มีทองคำบ้างโหมละ (วันนี้ได้ ๓ บาท ๙๘ สตางค์ครึ่งผม)เออ นั้นเห็น โหม ได้ทุกวัน ๆ ค่อย ๆ ได้ของมันนะ เวลาชู้ ชู้บ้างซี ฟอ ๆ เวลาจะเอา เอา ไม่เอา เทียว ชู้เฉย ๆ ไม่ได้ชู้ด้วยแบบกิเลสนี่นะ ชู้แบบธรรมดาต่างหาก

ทองคำเวลานี้มันก็ได้ ๒ ตันกว่าแล้วนะ รวมทั้งหมดทองคำที่ได้แล้วเวลานี้ได้ ทองคำ ๒,๒๖๗ กิโลกรัม รวมทั้งที่ยังไม่ได้หลอม ที่ยังไม่ได้ออมเพียง ๒๐๕ กิโล นอกจากนั้นหลอมแล้วฝากไว้เรียบร้อยแล้วนะ รวมแล้วทั้งหลอมและยังไม่ได้ออมได้ ทองคำ ๒,๒๖๗ กิโลกรัม ก็ ๒ ตันกว่า เราจะพยายามให้ได้ตั้งฐานไว้เลยว่าขาดสตางค์ หนึ่งไม่ได้ ตั้งแต่ ๔ พันกิโลขึ้นไป ๔ พันกิโลนี้เราจะเอาจากบรรดาพี่น้องชาวไทยเรา ทั้งหมด มารวมเป็น ๔ พันกิโล แล้วเงินอีก ๘๐๐ ล้านบาทที่เราฝากไว้ธนาคารเวลานี้ ๘๐๐ ล้านบาทหมายถึงที่จะเอาไปซื้อทองคำ ๘๐๐ ล้านบาทเราจะนำไปซื้อทองคำทั้งหมดเลย มาบวกกับ ๔ พันนี้ขึ้นไปอีก ส่วน ๔ พันนี้ให้พี่น้องทั้งหลายหาเองไม่ให้มายุ่งเงิน จำนวนนี้ เงินจำนวนนี้เราสำหรับต่อยอดขึ้นไป

แล้วเงินที่ฝากไว้ธนาคารตอนกฐินนี่นะ ฝากไว้เป็นเงินประมาณ ๖ ล้านบาท อัน นี้ก็จะหมุนเข้าสู่ทองคำ ซื้อทองคำ ตกลงว่าที่แน่แล้วเวลานี้ก็ ๘๐๖ ล้านบาทจะซื้อทองคำ ทั้งหมด นี้เราประกาศก็ออกไปแล้ว หลวงตาถ้าพูดยังไงแล้วเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้นะ เราตายแล้วก็ต้องปฏิบัติตามนี้ เพราะคำสั่งของเราสั่งไว้นั้นเสร็จ เรียกว่า เป็นพินัยกรรมก็ไม่ผิด

คิดดูอย่างศพหลวงตา เวลาหลวงตาบวชตาย อันนี้เป็นพินัยกรรมสมบูรณ์แล้วนะ ให้นักกฎหมายหวังกะทิมาเขียนพินัยกรรมเลย แล้วมาอ่านให้เราฟังเป็นที่พอใจ เวลานี้ เก็บไว้ในลิ้นชัก บอกว่าระยะที่มีชีวิตอยู่ หลวงตาบวชจะช่วยโลกให้เต็มกำลังความสามารถ เมื่อหมดสภาพแล้ว ร่างกายตายลงไป เอาร่างกายที่ตายนี้ เวลาพวกลูกศิษย์

ลูกหาทั้งหลายมาบริจาคทาน เงินทั้งหมดที่เขาเอามาเผาศพเรา เราจะตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างเข้มงวดกวดขัน รับผิดชอบในเงินจำนวนนี้ทั้งหมด แล้วเอาไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด แล้วหลวงตาบ๊วไปเลย เข้าใจไหม

นี่วาระสุดท้ายประกาศไว้แล้วพินัยกรรมเขียนไว้แล้วเวลานี้อยู่ในตู้ (ตู้ยูโหนคะ) ตู้ยูโหนคะเรอ ตู้ยูโหนคะหลวงตาบ๊ว ถ้าใครจะไปเติมพินัยกรรมจะมาเอาอะไรกับหลวงตาบ๊ว เราต้องคิดค่าดอกตั้งแต่ก้าวเข้าวัด เอาค่าดอกก้าวละเท่านั้น ก้าวละบาท สองบาทมาเรื่อย เพื่อจะเพิ่มทองคำ นี่ละคือวาระสุดท้ายของเราที่ช่วยชาติ เราเอาศพเข้าช่วยเลย ในงานศพนี้ใครจะมาบริจาคมากน้อย ตามธรรมดาเงินเหล่านี้มันจะพุ่งไปทุกอย่าง อีล้วยจួយแจกว่างั้นนะ แต่เงินเรานี่ พินัยกรรมเขียนไว้อย่างขาดสะบั้นเลย เรียกว่าทุกบาททุกสตางค์ที่เขามาบริจาคนี้ ตั้งคณะกรรมการอย่างเข้มแข็งขึ้นมาเลย ใครมายุ่งไม่ได้ แล้วเงินจำนวนนี้ทั้งหมดจะเอาไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงหมดเลย ส่วนศพหลวงตาบ๊วใครจะโยนเข้าป่าลงเหวเราไม่ค่อยสนใจ เราได้เงินและทองคำสู่คลังหลวงแล้วเราพอใจ

เขียนไว้แล้ว ให้มาอ่านทบทวนดูแล้ว ทางนักกฎหมายเขาบอกว่าชอบธรรมและถูกต้องแล้ว เราก็เก็บในลิ้นชักไว้แล้ว พอเราตายแล้วเขาก็จะจัดอันนี้ออกมาประกาศแทนหลวงตาบ๊วเลยเทียว มาทำหน้าที่แทนหลวงตาบ๊ว

จะตามไปดูพินัยกรรม

อย่าด่วนไป ดูเมื่อไรก็ได้พินัยกรรม

มีชื่อหนูไหมหลวงตา

ชื่ออะไร เอ้อ งานหลวงพ่อพุทธเราก็ดูได้เงิน ๒ ล้าน ๗ แสนกว่าทางนั้นบอกมาทางนี้ ที่หลวงตาไปเทศน์ให้วันนั้นนะ ไปในงานทอดผ้าป่าเพื่อเจดีย์นะ ทอดผ้าป่าสมทบทุนเพื่อสร้างเจดีย์หลวงพ่อพุทธเรา เขามานิมนต์เราไปเป็นประธานกองผ้าป่า ที่นี้เวลาเทศน์จบลงแล้ว เขามาทอดผ้าป่าทั้งหมดก็นิมนต์เจ้าคณะภาคมาเลย แล้วก็ทางฝ่ายทหารหัวหน้ามาเลย มายืนข้างหน้าทั้งสองข้าง เราก็ประกาศบอกเลยเงินจำนวนนี้ทั้งหมด เขาถวายเป็นผ้าป่าเพื่อจะสร้างเจดีย์โดยผมเป็นผู้แสดงธรรม เป็นหัวหน้าในผ้าป่ากองนี้ เพราะฉะนั้นผ้าป่ากองนี้ทั้งหมดจึงขอให้ท่านเจ้าคณะภาคและทางฝ่ายแม่ทัพมาเป็นเจ้าหน้าที่รับความรับผิดชอบตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป จากนั้นเราจะออกเดินทาง

ทางนั้นก็แยกพิรับพิบ เสร็จแล้วเราออกเดินทางเลย ได้เงินเราจำได้แต่ ๒ ล้าน ๗ แสนกว่าเท่าไรไม่รู้ ทางโน้นก็เขียนจดหมายอนุโมทนามาหาเรา จำได้ว่า ๒ ล้าน ๗ แสนในผ้าป่าคราวนี้นะ เจดีย์ของเราจะขึ้นได้แยะก็เงินตั้ง ๒ ล้านกว่า (เริ่มแล้ว

ทหารเขาสร้างเองน่ะคะ จะได้ไม่เสียค่าแรง ชื่อแต่่วัดถู่คะ กราบขอบพระคุณหลวงตา
งานศพหลวงพ้อ หลวงตาเมตตาคะ)

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd